

- 2) Jeżeli zgodnie z odpowiedzią na pytanie pierwsze podstawę opodatkowania stanowią jedynie płatności dokonane przez producentów, a nie zobowiązanie do dostaw i pomoc finansowa: Czy w okolicznościach przywołanych w pierwszym pytaniu prejudycjalnym art. 11 część A ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG sprzeciwia się krajowemu środkowi specjalnemu opartemu na art. 27 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG, takiemu jak § 10 ust. 5 pkt 1 Umsatzsteuergesetz (ustawy o podatku obrotowym), zgodnie z którym podstawą opodatkowania dostaw na rzecz producentów jest cena nabycia dóbr inwestycyjnych uiszczona przez organizację producentów na rzecz poddostawców, ponieważ producenci są podmiotami powiązanymi?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: Czy jest tak również wówczas, gdy producentom przysługuje prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego w towarach i usługach, ponieważ dobra inwestycyjne podlegają korekcie odliczeń (art. 20 dyrektywy 77/388/EWG)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1996, L 297, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 1977, L 145, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy)
w dniu 13 grudnia 2018 r. – C-eG/Finanzamt Z.**

(Sprawa C-574/18)

(2018/C 427/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: C-eG

Strona pozwana: Finanzamt Z.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w okolicznościach takich jak te rozpatrywane w postępowaniu głównym, w których organizacja producentów w rozumieniu art. 11 ust. 1 i art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw (zwanego dalej „rozporządzeniem nr 2200/96”) ⁽¹⁾ dokonuje dostawy towarów na rzecz zrzeszonych w niej producentów i otrzymuje od nich w zamian za to płatność nie pokrywającą ceny nabycia,
- a) należy przyjąć występowanie zamiany z obowiązkiem dopłaty, ponieważ producenci w zamian za transakcję zobowiązali się umownie wobec organizacji producentów do dokonywania przez okres związania celem projektu dostaw owoców i warzyw w ten sposób, że podstawą opodatkowania takiej transakcji jest cena nabycia dóbr inwestycyjnych uiszczona przez organizację producentów na rzecz poddostawców?
- b) kwota, która faktycznie wypłacana jest z funduszu operacyjnego dla celów transakcji, jest w pełnej wysokości „subwencją związaną bezpośrednio z ceną takich dostaw [transakcji]” w rozumieniu art. 11 część A ust. 1 lit. a) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych (zwanej dalej „dyrektywą 77/388/EWG”) ⁽²⁾ w ten sposób, że podstawa opodatkowania obejmuje również pomoc finansową w rozumieniu art. 15 rozporządzenia nr 2200/96, która została przyznana przez właściwe władze na rzecz funduszu operacyjnego w związku z danym programem operacyjnym?
- 2) Jeżeli zgodnie z odpowiedzią na pytanie pierwsze podstawę opodatkowania stanowią jedynie płatności dokonane przez producentów, a nie zobowiązanie do dostaw i pomoc finansowa: Czy w okolicznościach przywołanych w pierwszym pytaniu prejudycjalnym art. 11 część A ust. 1 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG sprzeciwia się krajowemu środkowi specjalnemu opartemu na art. 27 ust. 1 dyrektywy 77/388/EWG, takiemu jak § 10 ust. 5 pkt 1 Umsatzsteuergesetz (ustawy o podatku obrotowym), zgodnie z którym podstawą opodatkowania dostaw na rzecz producentów jest cena nabycia dóbr inwestycyjnych uiszczona przez organizację producentów na rzecz poddostawców, ponieważ producenci są podmiotami powiązanymi?

- 3) 3. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie: Czy jest tak również wówczas, gdy producentom przysługuje prawo do pełnego odliczenia podatku naliczonego w towarach i usługach, ponieważ dobra inwestycyjne podlegają korekcie odliczeń (art. 20 dyrektywy 77/388/EWG)?

⁽¹⁾ Dz.U. 1996, L 297, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 1977, L 145, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein hallinto-oikeus (Finlandia) w dniu 14 września 2018 r. – Energiavirasto

(Sprawa C-578/18)

(2018/C 427/24)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein hallinto-oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Energiavirasto

Inny uczestnik: A, Caruna Oy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 37 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/72/WE z dnia 13 lipca 2009 r. dotyczącej wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 2003/54/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że osobą będącą odbiorcą będącym konsumentem przedsiębiorstwa sieciowego, która wszczęła postępowanie przed krajowym organem regulacyjnym dotyczące przedsiębiorstwa sieciowego należy traktować jak „stronę” w rozumieniu ust. 17 wskazanego artykułu, której dotyczy decyzja organu regulacyjnego i tym samym osoba ta jest uprawniona do wniesienia skargi do sądu krajowego na decyzję krajowego organu regulacyjnego dotyczącą przedsiębiorstwa sieciowego?
- 2) O ile osoby wskazanej w pytaniu pierwszym nie należy traktować jak „strony” w rozumieniu art. 37 dyrektywy 2009/72/WE, czy odbiorcy będącemu konsumentem o statusie takim jak skarżący w postępowaniu głównym przysługuje na jakiegokolwiek innej podstawie prawnej wynikającej z prawa Unii prawo do udziału w rozpatrzeniu przed organem regulacyjnym złożonego przez nią wniosku o podjęcie działań bądź do zbadania sprawy przez sąd krajowy, czy też kwestię tę regulują przepisy prawa krajowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009, L 211, s. 55.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Liège (Belgia) w dniu 17 września 2018 r. – Ministère public; Ministre des Finances du Royaume de Belgique / QC; Comida paralela 12

(Sprawa C-579/18)

(2018/C 427/25)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca oskarżenie: Ministère public; Ministre des Finances du Royaume de Belgique

Druga strona postępowania: QC; Comida paralela 12